

Nummer 5052168

RAAD VOOR GESCHILLEN

van de

Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

h.o.d.n. [REDACTED]
gevestigd te [REDACTED]
eiser
gemachtigde: [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

en:

[REDACTED]
kantoorhoudende te [REDACTED]
verweerder
gemachtigde: [REDACTED], advocaat te [REDACTED]

RAAD VOOR
GESCHILLEN

[REDACTED]
NBA

1. PROCEDURE

- 1.1 Bij brief van 8 juli 2014, aangevuld bij brief van 14 juli 2014, heeft eiser een geschil met verweerder aanhangig gemaakt bij de Raad voor Geschillen, hierna te noemen: de Raad.
- 1.2 Eiser heeft verklaard zich aan het oordeel van de Raad te onderwerpen en heeft het door de voorzitter van de Raad vastgestelde depot ten bedrage van € 895,- voldaan.
- 1.3 Bij verweerschrift van 24 september 2014 heeft verweerder verweer gevoerd.
- 1.4 Bij brief van 12 november 2014 heeft eiser stukken in het geding gebracht.

- 2 -

- 1.5 De voorzitter van de Raad heeft de Kamer die het geschil als Raad voor Geschillen zal behandelen samengesteld zoals is vermeld in het slot van deze uitspraak.
- 1.6 De Raad heeft partijen ter zitting van 28 november 2014 gehoord. Ter zitting is eiser verschenen, vergezeld van [REDACTED], advocaat te [REDACTED]. Namens verweerder is [REDACTED] verschenen, vergezeld van [REDACTED] en [REDACTED] hebben elk pleitnotities overgelegd.
- De zakelijke inhoud van de mededelingen van partijen is door de secretaris op schrift gesteld. Hierna heeft de Raad bepaald uitspraak te doen.

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Eiser drijft vanaf november 1999 een onderneming onder de naam [REDACTED]. Vanaf 1 januari 2003 heeft eiser met zijn partner, [REDACTED], hierna: [REDACTED], een vennootschap onder firma gehad. Deze is per 1 januari 2012 geëindigd en sedertdien oefent eiser het bedrijf weer uit als eenmanszaak.
- 2.2 Verweerder is als accountant werkzaam voor [REDACTED], gevestigd te [REDACTED], hierna: [REDACTED].
- 2.3 Voorheen was aan het accountantskantoor verbonden [REDACTED], hierna: [REDACTED]. Hij is tot eind 2009 werkzaam geweest voor het accountantskantoor.
- 2.4 Vanaf mei 2002 heeft [REDACTED] de belangen van de onderneming van eiser behartigd, waarbij de werkzaamheden hebben bestaan uit:
- het samenstellen van de jaarrekening;
 - het inboeken van de administratie;
 - loonadministratie;
 - advieswerkzaamheden;
 - vanaf 2003 het verzorgen van de BTW-administratie.
- 2.5 Tot in de loop van 2002 zijn in opdracht van eiser administratieve werkzaamheden verricht door een ander accountantskantoor, in de persoon van [REDACTED].
- 2.6 [REDACTED] is aangevangen met het samenstellen van de jaarrekeningen over de jaren 2000 en 2001 en het inboeken van de administratie tot en met het derde kwartaal 2002.

- 4 -

- 2.11 Naar aanleiding van een bespreking tussen eiser en [REDACTED] op 18 maart 2011 heeft het accountantskantoor op 11 april 2011 urenlijsten, behorende bij de declaraties uit de jaren 2006 tot en met 2010 aan eiser verstrekt.
- 2.12 Op 18 augustus 2011 is een gesprek gevoerd tussen eiser en verweerder over de werkzaamheden van [REDACTED] en de daarvoor bestede tijd.
- 2.13 Bij e-mail van 29 augustus 2011 heeft eiser aan verweerder verzocht om specificaties van tijd en kosten beschikbaar te stellen over de jaren 2000 tot 2006.
- 2.14 Bij e-mail van 19 september 2011 heeft het accountantskantoor de urenlijsten van 2004 en 2005 aan eiser ter beschikking gesteld.
- 2.15 Naar aanleiding van een e-mail van eiser van 22 november 2011 is in november en december 2001 tussen partijen discussie gevoerd over de mogelijkheid van een minnelijke oplossing voor het tussen hen gerezen geschil over de toegezonden urenlijsten. De discussie heeft zich voortgezet in 2012 en 2013.
- 2.16 In april 2012 hebben partijen over en weer voorstellen gedaan om het geschil over de gedeclareerde uren te beëindigen. Dit heeft niet tot overeenstemming geleid.
- 2.17 Eiser heeft facturen van verweerder tot een bedrag van € 6.956,44 incl. BTW onbetaald gelaten.
- 2.18 Bij brief van 1 augustus 2013 heeft de advocaat van eiser aan het accountantskantoor meegedeeld dat eiser een vordering had op het accountantskantoor ter hoogte van € 73.819,78. In de brief is uiteengezet dat eiser de vordering baseerde op het declareren van niet-verrichte, onnodige en/of ondoelmatige werkzaamheden, op onrechtmatig handelen door meer werk te declareren dan daadwerkelijk is verricht en op gemaakte kosten voor het uitzoeken van de zaak door een financieel deskundige. Aan verweerder werd verzocht een schriftelijke reactie op de kwestie te geven.
- 2.19 Bij brief van 8 juli 2014 heeft (de advocaat van) eiser het geschil bij de Raad aanhangig gemaakt.
- 2.20 Alle in deze uitspraak genoemde bedragen zijn exclusief BTW tenzij anders is vermeld.

- 5 -

3. VORDERING EN TEGENVORDERING**Vordering**

3.1 Eiser heeft de vordering als volgt geformuleerd:

- Eiser heeft de afgelopen jaren teveel betaald aan verweerder. Dit komt vanwege onterechte declaraties als gevolg van handgeschreven bedragen, negatieve afboekingen en onterecht gedeclareerde bedragen. Eiser vordert de handgeschreven bedragen, de negatieve afboekingen en de excessief gedeclareerde kosten terug op basis van onverschuldigde betaling (artikel 6:203 BW). Eiser vordert daarnaast de onderzoekskosten vanwege het vaststellen van de schade (artikel 6:96 lid 2 sub b BW).
- Op basis van het bovenstaande vordert eiser een bedrag van € 39.294,15 (incl. BTW) van verweerder. Dit bedrag is als volgt opgebouwd:

Totaaloverzicht

- handgeschreven bedragen	€ 2.504,36 (incl. BTW)
- negatieve afboekingen	€ 4.284,00 (incl. BTW)
- excessief gedeclareerde kosten	€ 21.885,05 (incl. BTW)
- onderzoekskosten	<u>€ 10.620,75 (incl. BTW)</u>
Totaal	€ 39.294,15 (incl. BTW)

Tegenvordering

3.2 Verweerder heeft de tegenvordering als volgt geformuleerd:

- Eiser dient een bedrag van € 6.956,44 (incl. BTW) aan onbetaalde facturen aan verweerder over te maken, alsmede een bedrag aan buitengerechtelijke kosten. Een specificatie zal nog worden verstrekt. Tevens dient eiser te worden veroordeeld in de kosten van het geding.

4. VERWEER

4.1 Verweerder heeft zich gemotiveerd tegen de vorderingen van eiser verweerd. Op de stellingen en verweren van partijen zal hierna waar nodig worden ingegaan.

- 6 -

5. BEOORDELING

- 5.1 Als regel geldt dat de betaling van een factuur zonder protest binnen de daarvoor geldende termijn moet worden gezien als aanvaarding van die factuur en erkenning van de verschuldigdheid.
- Niettemin kan daarover anders worden geoordeeld indien blijkt van feiten of omstandigheden die meebrengen dat het beroep van de schuldeiser op het zonder protest betaald zijn van de facturen in verband met de eisen van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is.
- 5.2 De Raad zal de onderscheiden onderdelen van de vordering en de terzake gevoerde verweren toetsen aan deze maatstaf.
- 5.3 De onderdelen "handgeschreven bedragen" en "negatieve afboekingen" zijn naar hun aard terug te voeren op dezelfde klacht van eiser, inhoudende dat aan hem in de betrokken jaren, waarover hierna, meer is gedeclareerd dan uit de urenlijsten zou zijn voortgevloeid. Het gaat blijkens de stukken om bedragen die met de hand zijn bijgeschreven op de urenspecificaties en die aan eiser in rekening zijn gebracht. Daarnaast gaat het om bedragen die als negatieve afboeking op de urenlijsten zijn toegevoegd en daardoor hebben geleid tot verhoging van het bedrag van de declaratie. De negatieve afboekingen vermelden slechts dat het om een "afboeking" gaat zonder dat verrichte werkzaamheden worden vermeld.
- 5.4 Eiser heeft aangevoerd dat hij de betrokken bedragen – handgeschreven bedragen en negatieve afboekingen – onverschuldigd betaald heeft, daar er geen werkzaamheden voor verricht zijn. Volgens hem zijn de facturen zonder goede redenen kunstmatig verhoogd. Uit de door eiser gegeven toelichting volgt verder dat eiser min of meer bij toeval tot de vaststelling van handgeschreven bedragen en negatieve afboekingen is gekomen, daar hij in 2011 aan [REDACTED] heeft gevraagd om specificaties van facturen, waarna ook zijn verzoek om specificaties van facturen uit oudere jaren, in het bijzonder de jaren 2000 tot en met 2010, aan de orde kwam.
- Naar aanleiding van de specificaties die eiser heeft ontvangen, heeft hij zijn vordering terzake berekend op basis van de uit de jaren 2004 tot en met 2009 ontvangen specificaties. Dit blijkt uit bijlage 6 bij de inleidende brief van 8 juli 2014.
- Eiser is van mening dat zijn vordering niet verjaard is. Daartoe heeft hij verwezen naar de voorwaarden voor de aanvang van de verjaringstermijn van een vordering wegens onverschuldigde betaling. Eiser heeft hier artikel 3:310 BW genoemd, maar bedoeld zal zijn artikel 3:309 BW dat de verjaring van de vordering uit onverschuldigde betaling regelt. Eiser heeft aangevoerd dat zijn vordering, zo begrijpt de Raad de stelling van eiser, is ingesteld binnen vijf jaar na de dag waarop hij met het bestaan van zijn vordering als de persoon van de ontvanger bekend is geworden.

- 7 -

Hoewel eiser het heeft geschaard onder het onderwerp "excessief gedeclareerde kosten", heeft hij op het punt van onterecht gedeclareerde kosten aangevoerd dat hem gebleken is dat de kosten van de lunchbijeenkomst op 15 september 2006 bij [REDACTED] in rekening zijn gebracht, hoewel de duidelijke afspraak was gemaakt dat de uren voor eigen rekening zouden zijn. Eiser heeft destijds de luxe lunch betaald. Achteraf is volgens eiser gebleken dat de lunchtijd in rekening is gebracht door [REDACTED] en zijn assistente.

5.5 Verweerder heeft, zakelijk weergegeven, het volgende aangevoerd. [REDACTED] wilde volledige openheid van zaken geven en heeft de interne urenlijsten zonder enige bewerking aan eiser verstrekt. De rapportage van eiser over de urenlijsten staat bol van speculaties die op geen enkele wijze nader onderbouwd worden. Het zou kunnen dat bijvoorbeeld voor een bespreking twee uur is vastgelegd, terwijl in werkelijkheid één uur bespreken is geweest en één uur vervolgcacties, zoals het maken van een besprekingsverslag, archivering, verzending aangifte, afwikkelen actiepunten enzovoorts.

De uren terzake de lunch bij [REDACTED] hebben blijkens de door verweerder overgelegde verklaring van [REDACTED] betrekking op verrichte werkzaamheden, terwijl de kosten voor de lunchtijd zelf niet in rekening zijn gebracht. Het gaat om de daadwerkelijk gewerkte uren en niet alleen om de uren die verwerkt zijn in de urenverantwoording. Het is bij accountantskantoren gebruikelijk dat bij het opmaken van facturen bedragen worden bijgeteld of afgetrokken op het totaal aan urenbesteding maal tarief.

Verweerder heeft verwezen naar de door [REDACTED] opgestelde reactie naar aanleiding van de klacht van eiser (bijlage 1 bij verweerschrift). Ter zitting heeft [REDACTED] verklaard dat hij van [REDACTED] vernomen heeft dat de kosten van verwerking van de eerste boekjaren (2000 en 2001) dermate hoog uitvielen, dat [REDACTED] heeft besloten die kosten voor een deel te matigen en dat deel in latere jaren met de handgeschreven bedragen c.q. negatieve afboekingen weer aan de declaraties toe te voegen.

Verweerder doet een beroep op het niet voldoen aan de klachtplicht van artikel 6:89 BW. Volgens verweerder had eiser hetgeen hij thans meent te hebben ontdekt eerder kunnen ontdekken als hij eerder nadere specificaties en urenstaten had opgevraagd. Verweerder doet ook een beroep op verjaring van de vordering van eiser, daarbij verwijzende naar artikel 3:309 BW. Volgens verweerder heeft dit tot consequentie dat de vermeende vorderingen van eiser zijn verjaard voor zover zij ouder zijn dan vijf jaar. Tenslotte heeft verweerder een beroep gedaan op de werking van artikel 6:248 BW, stellende dat het niet redelijk is om na zo lange tijd nog terug te komen op facturen van jaren geleden, terwijl er volop gelegenheid was om hier op elk gewenst moment inzicht in te krijgen.

5.6 Naar het oordeel van de Raad is op het punt van handgeschreven bedragen en negatieve afboekingen sprake van feiten die eiser destijds, ten tijde van de betaling van de declaraties, niet kende maar ook niet behoefde te kennen.

- 8 -

Gelet op het gevoerde verweer, dat slechts uitgaat van veronderstellingen, heeft verweerder niet – tenminste – aannemelijk gemaakt dat de bijgeschreven bedragen en negatieve afboekingen betrekking hebben op verrichte werkzaamheden. Veeleer is, gelet op de tijdens verweerder ter zitting gegeven toelichting, aannemelijk dat de bedragen op latere declaraties zijn toegevoegd, zonder dat er op dat moment werkzaamheden voor waren verricht. Deze toelichting lijkt aan te sluiten bij de opmerking van [REDACTED] in zijn verklaring bij Feit 3, inhoudende dat, omdat er veel kosten werden gemaakt bij het opstarten van de administratie in 2002, deze niet allemaal direct in rekening zijn gebracht, maar facturering gefaseerd heeft plaatsgevonden. Voor zover aangenomen moet worden dat met de boekingen beoogd is eerder toegepaste matiging van declaraties ongedaan te maken zonder een nadere afspraak met eiser valt de redelijkheid of aanvaardbaarheid daarvan niet in te zien. Gesteld noch gebleken is dat het "gefaseerd declareren" met eiser is besproken of zijn instemming had. [REDACTED] heeft wel verklaard dat hij de accountantskosten aan de hand van specificaties van het hele jaar telkens besprak met eiser, maar heeft ook opgemerkt dat daarop niet de negatieve afboekingen stonden. Ook geeft hij geen verklaring voor de met de hand bijgeschreven bedragen.

- 5.7 Dit een en ander brengt mee dat verweerder, ondanks het tijdsverloop en ondanks het feit dat de declaraties door eiser betaald zijn, geen beroep daarop dan wel op verjaring van de vordering van eiser toekomt. Om dezelfde redenen komt verweerder geen beroep toe op het niet voldoen aan de klachtplicht, waarbij de Raad ten overvloede opmerkt dat deze betrekking heeft op een gebrek in de prestatie en niet op het opmaken van een factuur. Aannemelijk is dat eiser, indien hij destijds over de toedracht geïnformeerd was, niet was overgegaan tot volledige voldoening van de declaraties.
- 5.8 Eiser heeft, onder verwijzing naar de reeds genoemde bijlage 6, de betaling gevorderd van een bedrag van € 2.104,50 terzake van handgeschreven bedragen en een bedrag van € 3.600,- terzake van negatieve afboekingen.
- De Raad is gelet op het voorgaande en gelet op de overeenkomst tussen partijen, van oordeel dat er geen grond was voor het in rekening brengen van die bedragen. Dit brengt mee dat de Raad zal beslissen dat verweerder de genoemde bedragen, vermeerderd met de BTW, aan eiser dient te crediteren.
- 5.9 Ten aanzien van de gefactureerde uren voor "etentje [REDACTED]" oordeelt de Raad als volgt. Eiser heeft, onder verwijzing naar zijn agenda van die dag, gemotiveerd betwist dat hij voorgaande of na afloop van het etentje met [REDACTED] heeft gesproken of dat deze rondom het etentje werkzaamheden kan hebben verricht. Eiser heeft onbetwist gesteld dat de afspraak was gemaakt dat de uren voor eigen rekening zouden zijn.
- Gelet op de stellingen van partijen is naar het oordeel van de Raad niet aannemelijk geworden dat [REDACTED] aan "eiser" op die dag uren heeft besteed buiten de lunch zelf.

- 9 -

Nu eiser, gelet op de gemaakte afspraak, mocht vertrouwen dat in verband met de lunch geen uren aan hem in rekening zouden worden gebracht, komt verweerder op dit punt geen beroep toe op het feit dat eiser de betreffende declaratie heeft betaald en evenmin op verjaring. Eiser is door toeval tot de ontdekking gekomen dat toch uren zijn gedeclareerd.

Dit oordeel brengt ook mee dat de Raad concludeert dat de betreffende kosten ad € 352,50 vermeerderd met BTW aan eiser dienen te worden gecrediteerd.

- 5.10 Terzake van de vordering op het punt van excessief gedeclareerde kosten oordeelt de Raad, gelet op het voormelde uitgangspunt, als volgt.
- 5.11 Eiser heeft aangevoerd dat hij de declaraties steeds te goeder trouw heeft betaald en dat hij niet door had dat het accountantskantoor jarenlang teveel heeft gedeclareerd. Volgens eiser kwamen de excessieve declaraties van het verleden eerst aan het licht door een veel lagere factuur van ██████████, nadat deze de behandeling van de opdracht had overgenomen.
- 5.12 Verweerder heeft, naast de reeds besproken verweren, aangevoerd dat de stelling dat de kosten buitensporig zijn gestegen onjuist is. Verweerder heeft verwezen naar het in randnummer 24 van het verweerschrift vermelde overzicht van de jaarlijkse accountantskosten voor de onderscheiden boekjaren. Verweerder heeft ook aangevoerd dat eiser voorbij gaat aan extra (advies)werkzaamheden die zijn verricht. Verweerder heeft daarnaast de door eiser gemaakte berekening en systematiek voor wat betreft de berekening van de vordering wegens excessief gedeclareerde kosten betwist.
- 5.13 De Raad neemt in aanmerking dat de kwaliteit van de verrichte werkzaamheden nimmer ter discussie is geweest.
- 5.14 De Raad neemt voorts in aanmerking dat niet is gebleken van feiten en omstandigheden, de hoogte van de declaraties betreffende afgezien van de hiervoor beoordeelde posten handgeschreven bedragen negatieve afboekingen en kosten lunch ██████████ die eiser destijds niet bekend waren en niet bekend hadden kunnen zijn. Er is aldus geen grond voor het oordeel dat verweerder zich in redelijkheid niet op het standpunt kan stellen dat de declaraties betaald zijn en dat eiser het recht heeft verwerkt om de hoogte van de declaraties nog ter discussie te stellen.
- 5.15 De Raad voegt hieraan toe dat, gelet op het overzicht van de door de jaren heen per boekjaar gefactureerde kosten waarvan de Raad de onder randnummer 5.6 besproken bedragen en boekingen uitzondert, niet aannemelijk is gemaakt dat excessief is gedeclareerd.

- 10 -

- 5.16 Het voorgaande brengt mee dat de Raad geen grond aanwezig acht te bepalen dat verweerder op dit punt zijn declaraties met enig bedrag dient te crediteren.
In zoverre zal de vordering worden afgewezen.
- 5.17 Terzake van de gevorderde buitengerechtelijke kosten, door eiser ook onderzoekskosten genaamd, oordeelt de Raad als volgt.
- 5.18 Eiser heeft op dit punt de kosten gevorderd van een door hem gesteld onderzoek van [REDACTED] en eiser heeft terzake verwezen naar een factuur van [REDACTED], gedateerd 21 december 2011 ten bedrage van € 8.925,-. Eiser heeft voorts verwezen naar een uren-specificatie van [REDACTED] (bijlage 17).
Eiser stelt dat de kosten het gevolg zijn van een opdracht van verweerder de kwestie van de declaraties uit te zoeken.
- 5.19 Verweerder heeft de buitengerechtelijke kosten betwist. Volgens verweerder blijkt uit de vele briefwisselingen van geen enkele betrokkenheid van [REDACTED], laat staan voor 119 uur. Verweerder heeft aangevoerd dat de lange brieven met berekeningen van de hand van eiser zelf waren, waarvan eiser zei er vele uren aan besteed te hebben en waar eiser aanvankelijk een forse vergoeding voor vroeg. Verweerder heeft de stelling van eiser dat verweerder hem heeft opgedragen dit onderzoek te verrichten, betwist.
- 5.20 Gelet op het voorgaande is naar het oordeel van de Raad niet komen vast te staan dat eiser kosten gepaard gaande met een onderzoek door [REDACTED], heeft gemaakt ingevolge een met verweerder gemaakte afspraak. Eiser heeft geen onderbouwing geleverd van zijn stelling. Voorts is de Raad van oordeel dat eiser zijn stelling dat werkzaamheden van [REDACTED] nodig waren voor – kort gezegd - het vaststellen van de in het onderhavige geding ingestelde vorderingen, onvoldoende heeft onderbouwd. Eiser heeft nagelaten enig resultaat van werkzaamheden van [REDACTED], bijvoorbeeld bestaande uit een rapport, in het geding te brengen. Evenmin heeft eiser duidelijkheid gegeven over de opdrachtverstrekking aan [REDACTED]. De Raad acht hierom geen grond aanwezig voor het toekennen van een vergoeding terzake van buitengerechtelijke kosten.
In het midden kan blijven dat eisers vordering niet kan worden gebaseerd op artikel 6:96 BW, nu die bepaling betrekking heeft op vergoeding van kosten in het kader van een vordering tot nakoming van een wettelijke verplichting tot schadevergoeding. Dat is hier niet aan de orde.
- 5.21 De vordering van eiser terzake van buitengerechtelijke kosten zal worden afgewezen.
- 5.22 Terzake van de tegenvordering oordeelt de Raad als volgt.

- 11 -

- 5.23 Eiser heeft de stelling dat de facturen van het accountantskantoor tot een bedrag van € 6.956,44 incl. BTW onvoldaan zijn gebleven niet betwist. De Raad gaat dan ook uit van de juistheid van dat bedrag, hoewel verweerder aan zijn vordering niet een verwijzing naar specifieke facturen ten grondslag heeft gelegd.
- 5.24 Voor zover eiser de verschuldigheid van de openstaande facturen heeft betwist op basis van zijn stelling dat verweerder excessief heeft gedeclareerd, verwerpt de Raad die stelling onder verwijzing naar hetgeen hiervoor is overwogen.
- 5.25 De tegenvordering is gezien het voorgaande voor wat betreft de hoofdsom voor toewijzing vatbaar.
- 5.26 Verweerder heeft in zijn tegenvordering voorts vermeld dat hij een bedrag vordert aan buitengerechtelijke kosten. Verweerder deelde mee dat een specificatie nog zal worden verstrekt.
In weerwil van deze mededeling heeft verweerder geen specificatie verstrekt. Evenmin heeft verweerder een onderbouwing gegeven van zijn vordering.
De Raad ziet hierom geen grond voor toewijzing van een bedrag aan buitengerechtelijke kosten. In zoverre wordt de tegenvordering afgewezen.
- 5.27 Ten aanzien van de procedurekosten oordeelt de Raad als volgt.
- 5.28 De Raad stelt de procedurekosten definitief vast op € 895,--. Bepaald zal worden dat de procedurekosten voor de helft ten laste van eiser komen en voor de helft ten laste van verweerder, nu beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk worden gesteld. Daar eiser een depot van € 895,-- heeft betaald, zal worden bepaald dat verweerder terzake van de procedurekosten een bedrag van € 447,50 aan eiser verschuldigd is, een en ander af te wikkelen op de wijze zoals hierna is vermeld.
- 5.29 Deze beslissing berust op de artikelen 5, 17, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants, oordelend naar de regelen des rechts:

- 12 -

- bepaalt dat verweerder de onder randnummer 5.8 vermelde bedragen ad € 2.104,50 en € 3.600,--, telkens vermeerderd met BTW, aan eiser dient te crediteren;
- bepaalt dat verweerder het onder randnummer 5.9 vermelde bedrag ad € 352,50, vermeerderd met BTW, aan eiser dient te crediteren;
- bepaalt dat eiser het bedrag van de openstaande facturen ad € 6.956,44 incl. BTW aan verweerder verschuldigd is;
- bepaalt dat de procedurekosten ad € 895,-- voor de helft ten laste van eiser en voor de helft ten laste van verweerder komen, met bepaling dat het door eiser verschuldigde deel wordt verrekend met het door eiser betaalde depot en met bepaling dat verweerder terzake een bedrag van € 447,50 aan eiser verschuldigd is;
- veroordeelt verweerder om hetgeen hij, na verrekening van het bedrag van € 6.956,44 incl. BTW, per saldo aan eiser verschuldigd is aan eiser te voldoen binnen 14 dagen na de verzending van deze beslissing;
- wijst af het meer of anders gevorderde;
- verstaat dat het bepaalde in artikel 22 Verordening op de Raad voor Geschillen op deze beslissing van toepassing is.

Aldus gewezen door mr. G.P. van Ham, voorzitter, M.J. van Gent AA en J. Stouten AA, leden, in tegenwoordigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en door de voorzitter en de secretaris ondertekend op 26 januari 2015.

secretaris

voorzitter